

TEKEILLÄ OLEVIA TUTKIMUS- PROJEKTEJA

Gary Jon London

FINNS OF THE PACIFIC NORTHWEST

Description of Study in Progress

Dr. Gary Jon London, Seattle, U.S.A. will be a visiting fellow at the Institute in September 1982 - June 1983.

While doing research for a dissertation on a Finnish revolutionary party of the Nineteen Twenties, I first became aware that certain members of that Socialist Workers' Party had spent time as immigrants in the United States. This marked the beginning of a personal and professional attraction to immigration and ethnicity, primarily to Finnish immigration and to Finnish-American ethnicity.

Following completion of my dissertation, I undertook to become better acquainted with the general literature of migration and to focus on the Finnish experience. I was especially impressed with the volume and excellence of work done by Professor John Kolehmainen, who, for three decades, had worked prolifically and almost solitarily with Finnish-American immigrant studies. However, with the burgeoning curiosity about ethnicity, young scholars on both sides of the Atlantic joined Kolehmainen in the Seventies. In Finland, the Migration

Institute and the University of Turku became centers of research activity, while in the United States it was the Immigration History Research Center at the University of Minnesota that drew researchers together.

By the Fall of 1974, I felt prepared to launch my own efforts at scholarship through an NEH fellowship to examine the political consequences of ethnic diversity, using Finnish immigrants to the United States as a case study. My most recent activity is directed to Finns of the Pacific Northwest. There are two principal reasons for this: my proximity to the region and the relative inattention given the region by other researchers. There are, to be sure, general histories, like William Høglund's *Finnish Immigrants in America*, and state histories, like John Kolehmainen's *Haven in the Woods: The Story of the Finns in Wisconsin*, Hans Wasastjerna's *History of the Finns in Minnesota* and Armas Holmio's *Michiganin Suoma-*

laisten Historia (History of the Michigan Finns), but there has been no study of Finns in the Pacific Northwest region nor in its states. This would appear to be a rather significant gap, since by 1920 the combined Finnish population of Washington and Oregon easily surpassed that of any single state, with the exceptions of Michigan and Minnesota.

Furthermore, there is ample reason to believe that there is an audience in the Pacific Northwest for a study of Finns in the region. There are active Finnish-American communities in population centers, like Portland, where the Finnish-American Historical Society of the West is generating interest among its members regarding their past, and Seattle, where the largest of a half-dozen Finnish-American organizations -- the Finlandia Foundation -- now numbers nearly 700 members. Even in smaller Finnish communities, a hunger exists for knowledge of immigrant antecedents, as I discovered during a lecture in Aberdeen, Washington, in late 1980. Beyond purely regional boundaries, a study of the kind I contemplate should contribute to the national and international scholarship on Finnish migration.

My experience in comparative politics has perhaps influenced a decision to take an essentially comparative approach to the study of Finnish immigration to the Pacific Northwest. What I plan to do is to locate regional immigration within a national context and thereby to establish what was unique as well as conventional about Northwest movement and settlement of Finns. Preliminary research has already suggested features of that migration that seem sufficiently unusual to merit further study. What follows is an organizational framework, designed to guide research and writing, together with directions for additional investigation:

- 1) What were the characteristics of Finnish immigrants to the Pacific Northwest? Most seem to have come from other locations in the United States rather than from Finland directly. If so, how does one account for this in-migration?
- 2) When did Finnish immigrants come to

the Pacific Northwest? Although there were some Finns from the pre-Civil War period, most appear to have come to the Northwest relatively late. Are the reasons solely those of distance and cost?

- 3) Why did Finnish immigrants come to the Pacific Northwest? A significant number apparently came in consequence of economic dislocation -- unemployment, strikes, seasonal work, etc., -- elsewhere in the United States. To what extent was the Northwest, then, a kind of last frontier for the economically desperate?

- 4) Where did Finnish immigrants settle in the Pacific Northwest? There may have been a greater variety of settlement patterns owing to a wider dispersal of population over territory of diverse physical, climatic and resource conditions. Were there major differences, for example, between urban and rural Finns?

- 5) How many Finnish immigrants stayed in the Pacific Northwest? Impressionistic evidence indicates that Finns stayed in this region even when that meant changes in the method of earning a livelihood. Why did they simply not move on as many had previously done?

To pursue answers to these and related questions will require considerable research time in the United States and in Finland. A reasonable timetable for completion of this project might be as follows: June to September, 1982 -- research in regional facilities, including the University of Washington, Portland State University, the Oregon Historical Society and the State Library of Washington; September, 1982, to June 1983 -- research in Finnish facilities, including the Migration Institute at Turku and the University of Turku; June, 1983, to December, 1983 -- writing, editing and completing. In term of the first segment, I have already examined in some detail the Scandinavian and Northwest Collections at the University of Washington, but have done less research at the other regional facilities. During the second segment, I anticipate distributing my time between the Institute and the University in Turku.

KANSAINVÄLINEN TUTKIMUSYHTEISTYÖ SIIRTOLAISIA KOSKEVASTA VIESTINTÄ- POLITIIKASTA KÄYNNISTYMÄSSÄ

Tampereen yliopiston tiedotusopin laitoksella on käynnistymässä kansainvälinen yhteistyöprojekti siirtolaisia koskevasta viestintäpolitiikasta. YK:n kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestö UNESCO on myöntänyt varat projektin käynnistämiseen. Projektin avajaiskonferenssi järjestetään Tampereella kesäkuussa 1983.

Yhteistyöprojektin tavoitteena on kiinnittää huomio siirtolaisten oikeuksiin joukkotiedotuksen alueella. Viestintätekniikan ja viestintäjärjestelmien nopean muutoksen keskellä erilaisten vähemmistöjen kuten siirtolaisten tarpeet ovat vaarassa jäädä huomiotta. Monissa kansainvälisissä asiakirjoissa onkin korostettu kielellisten, etnisten, rodullisten ym. vähemmistöjen aseman turvaamista tiedonvälityksen alueella. Siirtolaisten kannalta keskeisin näistä asiakirjoista on Euroopan turvallisuus- ja yhteistyökokouksen (ETYK) päätössiakirja, jossa vahvistetaan - vaikkakin varauksellisesti - siirtolaisten (siirtotyöläisten) oikeus saada äidinkieltään tietoa sekä vastaanottajamaan että entisen kotimaan oloista.

Käynnistettävä yhteistyöprojekti pyrkii luomaan kokonaiskuvan siirtolaisten oikeuksien toteutumisesta joukkotiedotuksen alueella ETY-prosessin välittömällä vaikutusalueella. Tästä syystä projektiin kutsutaan mukaan Euroopan turvallisuus- ja yhteistyökokoukseen osallistuneet maat täydennettynä kaikilla Valimeren alueen mailla. Tama maantieteellinen rajaus mahdollistaa periaatteessa viestintäpoliittisten rakaisujen vertailun ainakin neljässä siirtolaisuuden muodossa: 1) Toisen maailmansodan jälkeinen siirtolaisuus Länsi- ja Pohjois-Eurooppaan sekä näiden alueiden sisäinen muuttoliike. 2) Valimeren alueen sisäinen sekä sinne ulkopuolelta (esim. Aasia) suuntautunut muuttoliike. 3) Itä-Euroopan sosialististen maiden välinen muuttoliike. 4) Pohjois-Amerikkaan suuntautunut muuttoliike.

Joukkotiedotuksen merkitystä siirtolaisvähemmistöille tarkastellaan projektissa seuraavista kolmesta lahtokohdasta

- Miten joukkotiedotus voi palvella siirtolaisten sosiaalisten ja taloudellisten ongelmien ratkaisemista?
- Mika on joukkotiedotuksen merkitys kasvatuksen välineenä?
- Miten joukkotiedotus voi tukea siirtolaiskulttuurien säilymistä ja kehittymistä?

Projektin puitteissa toteutettavien yksittäisten tutkimusten sisällöstä sovitaa Tampereella pidettävässä avajaiskonferenssissa kesäkuussa 1983. Tämän jälkeen tutkimusyhteistyöhön lupautuneet maat toteuttavat oman tutkimuksensa itsenäisesti avajaiskonferenssissa sovitun yleisen tavoitteenasettelun rajoissa. Tutkimusten toteuttamiseen varataan aikaa kolme vuotta, minkä jälkeen Jugoslaviassa järjestetään päätös-konferenssi projektin tulosten arvioimiseksi. Tahan konferenssiin kutsutaan mukaan myös tiedonvälittäjiä, siirtolaisjärjestöjen edustajia sekä siirtolaisviranomaisia.

Kansainvälisten tutkimushankkeiden raskasliikkeisyyttä osoittaa se, että nyt käynnistytvän projektin idea esitettiin jo keväällä 1977. Tällöin Jugoslavian toimittajakorkeakoulun edustajat suosittelivat Tampereen yliopiston tiedotusopin laitokselle tutkimusyhteistyötä siirtolaisille suunnatusta joukkotiedotuksesta. Tältä pohjalta idea vielä samana vuonna kehittyi esitykseksi kansainvälisestä tutkimusyhteistyöstä ETY-prosessin maiden välillä. Kesällä 1979 UNESCO myönsi varat projektin suunnitteluun ja suunnitelma esitettiin valmiina seuraavan vuoden alussa. Sen tekijänä on allekirjoittanut ja se on julkaistu Tampereen yliopiston tiedotusopin laitoksella otsikolla "The Role of Information in the Realization of the Human Rights of Migrant Workers" (Sarja B, 1/1980)

Projektsuunnitelmaa voi tilata osoitteella Tampereen yliopisto, Tiedotusopin laitos, PL 607, 33101 Tampere 10. Allekirjoittanut vastaa laitoksen puolesta tutkimushanketta koskeviin kysymyksiin myös puhelimitse, puh. 931-156299 (työ) tai 931-59221 (koti).

KVEENIEN KULTTUURIPERINNE JA KIELI TUTKIMUKSEN KOHTEENA

Alkavan ruskun värittämässä kveenien pääkaupungissa, Vesisaarassa pidettiin kahden kveenikulttuuriin keskittyvän tutkimusprojektin yhteinen suunnittelu- ja koordinaatikokous. Kokouksessa sovittiin projektien keskinäisestä informaatiosta, hahmoteltiin tulevien kenttätöiden yhteensovittamista, pohdiskeltiin kveenikulttuuribibliografian julkaisemista ja vaihdettiin tietoja käytössä olevista tutkimusmateriaalikonaisuuksista. Kyseiset projektit, toinen perinnetieteellinen ja toinen kielitieteellinen ovat esimerkkejä vilkastuvasta suomalais-norjalaisesta tiedeyhteistyöstä. Molemmat projektit saavat resurssinsa sekä Suomen Akatemian humanistiselta toimikunnalta että vastaavalta norjalaiselta tiedehallinnon viranomaiselta. Kokous oli lisäksi kummallekin projektille ensiarvoisen tärkeä projektin sisäisten suunnitelmien kehittämisen kannalta.

Perinnetieteellinen tutkimusprojekti, joka nyt on esityövaiheessaan alkoi tammikuussa 1982. Tähänastinen työ on lähinnä keskittynyt tulevan tutkimustyön raamisuunnitteluun, teoreettisen viitekehyksen hahmottamiseen ja arkipäiväisimmillään eri arkistoissa olevan ja kootun tutkimusmateriaalin esiinsaamiseen. Projektissa, jonka työnimi on "Kvænsk kulturforskning i Nord-Norge", työskentelee FM Lassi Saressalo Turun yliopistosta ja norjalaisena tutkimusosapuolena on cand.mag. Venke Olsen Trondheimistä. Projektin työtä koordinoi Tromsø Museum/Nyere kulturhistorisk avdeling, jossa konservator Håvard Dahl Bratrein vastaa projektin hallinnosta. Tiedepoliittista ja tieteellistä tukea projektille antaa sille määrätty seurantaryhmä, johon kuuluvat prof. Narve Bjørge Tromssan yliopistosta, fylkeskonservator Einar Niemi Finnmarkin läänistä ja apul.prof. Matti Sarmela Helsingin yliopistosta.

Projektin esityövaiheessa on koottu yhteen aiemmin Ruijasta kerätty perinneaineisto, josta suurin osa on suomalaisissa perinnearkistoissa. Käynnissä on juuri parhaillaan tämän aineiston systemointi ja luettelointi kokonaisuudeksi, tulevan kveeniarkiston rungoksi. Samalla hahmotellaan ensi keväänä aloitettavaa kenttätöiden kysymyksenasetteluja. Perinnetieteellisen tutkimuksen laajan tieteellisen viitekehyksen tarjoaa perinteen so-

peutumisosprosessi uudessa kulttuurissa. Akkulturaatiotutkimuksen teoreettisia lähtökohkia hyväksikäyttäen pyritään tutkimuksen avulla selvittämään suomalaisperäisen väestön sopeutumista norjalaiseen yhteiskuntaan, perinne-elementtien muuttamista, korvautumista ja säilymistä tuon prosessin aikana. Koska kveeniväestö on sekä historiallisesti että ekologisesti jaettavissa erilaisiin ja eri tyyppiin asutussaarekkeisiin, voidaan tutkimuksessa eri kveenipisteitä ja niiden kulttuuritilaa vertaillaan päästä varsin pitkälle menevään kulttuurin muutosprosessin analyysiin. Erityisen keskeiseksi nousevat Pohjois-Norjan eri väestöryhmien keskinäiset suhteet ja niiden ilmeneminen perinteessä. Tulevan talven aikana hahmotetaan projektin kysymyksenasettelu lopullisesti.

Toinen projekti on kielitieteellinen. Sen tehtävänä on tutkia kveeniväestön kielioloja, Ruijan murretta, kielen morfologiaa ja sen kautta kielen muuttumista norjalaistumisprosessin aikana. Toisen kokonaisuuden projektissa muodostaa sosiolingvistinen tutkimus, jossa selvitetään toisaalta pienryhmän kieliperinnettä ja kielenkäyttötilannetta ja toisaalta suomen kielen käytön osuutta paikallisyhteisöissä osana monikielistä kommunikaatiota. Projekti pyrkii myös tehtävänasettelussaan etnolingvistiseen näkökulmaan. Suomen kielen sisältöelementtejä, sanavarastoa ja semantiikkaa tutkimalla pyritään selvittämään kielen osuus identiteetin hahmottamisessa ja tarkastelemaan identiteetin muuttumisen ja kielen keskinäistä suhdetta. Projektissa työskentelevät amanuenssi Anna-Riitta Lindgren Tromssan yliopistosta FK Marjut Aikio Rovaniemeltä sekä professori Heikki Paunonen Tampereen yliopistosta.

Vesisaaren kokouksessa todettiin myös erittäin tarpeelliseksi saada informaatiota muusta kveeni-alueella tehtävästä tutkimuksesta. Projektien tutkijat toivovat saavansa yhteyden muihin tutkijoihin ja kerääjiin, joiden intressissä Pohjois-Norja tällä hetkellä on. Yhteistyön avulla toivotaan päästävän laajoihin tutkimushankkeisiin, ja ennen kaikkea keskinäinen tiedonvälitys auttaa kenttätöiden koordinoimisessa Tätä koordinaatiota toivovat myös tutkimusten kohteena olevat Pohjois-Norjan asukkaat.